

שמות / תצוה

טו תעשה אתו: רבו יהיה כפול
 י" זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת
 בו מלאת אבן ארבעה טורים
 אבן טור אדם פטדה וברקת
 י"ח הטור האחד: והטור השני נפך
 י"ט ספיר ויהלם: והטור השלישי
 כ לשם שבו ואחלמה: והטור
 הרביעי תרשיש ושהם ושפה
 משבצים זהב יהיו במלאאתם:
 כ"א והאבנים תהיון על-שמת בני-
 ישראל שתים עשרה על-
 שמתם פתוחי חותם איש על-
 שמו תהיון לשני עשר שבט:
 כ"ב ועשית על-החשן שרשת
 גבלת מעשה עבת זהב טהור:
 כ"ג ועשית על-החשן שתי טבעות
 זהב ונתת את-שתי הטבעות
 כ"ד על-שני קצות החשן: ונתתה
 את-שתי עבתת הזהב על-
 שתי הטבעות אל-קצות החשן:
 כ"ה ואת שתי קצות שתי העבתת
 תתן על-שתי המשבצות
 ונתתה על-כתפות האפוד אל-
 כ"ו מול פניו: ועשית שתי טבעות
 זהב ושמת אתם על-שני
 קצות החשן על-שפתו אשר
 כ"ז אל-עבר האפוד ביתה: ועשית
 שתי טבעות זהב ונתתה אתם
 על-שתי כתפות האפוד
 מלמטה ממול פניו לעמת

וארגמן תולעת שני ושש
 ז משור מעשה חשב: שתי
 כתפת חברת יהיה לו אל-שני
 ח קצותיו וחבר: וחשב אפדתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו
 יהיה זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור:
 ט ולקחת את-שתי אבני-שהם
 ופתחת עליהם שמות בני
 *ישראל: ששה משמתם על
 האבן האחת ואת-שמות
 הששה הנותרים על-האבן
 י"א השנית כתולדתם: מעשה
 חרש אבן פתוחי חתם תפתח
 את-שתי האבנים על-שמת
 בני ישראל מסבת משבצות
 י"ב זהב תעשה אתם: ושמת את-
 שתי האבנים על כתפת האפוד
 אבני זכרן לבני ישראל ונשא
 אהרן את-שמותם לפני יהוה
 על-שתי כתפו לזכרן:
 י"ג ועשית משבצת זהב:
 י"ד ושתי שרשרת זהב טהור
 מגבלת תעשה אתם מעשה
 עבת ונתתה את-שרשרת
 העבתת על-המשבצת:
 טו ועשית חשן משפט
 מעשה חשב כמעשה אפוד
 תעשנו זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור

תצוה כ
 ואתה תצוה | את-בני ס
 ישראל ויקחו אליך שמן זית
 זך כתיית למאור להעלת נר
 כ"א תמיד: באהל מועד מחוץ
 לפרכת אשר על-העזרת יעד:
 אתו אהרן ובניו מערב ער-
 בקר לפני יהוה חקת עולם
 לדורתם מאת בני ישראל:
 כ"ח ואתה הקרב אליך את-
 אהרן אחיך ואת-בניו אתו
 מתוך בני ישראל לכהנו לו
 אהרן נדב ואביהוא אלעזר
 ב ואיתמר בני אהרן: ועשית
 בגדי-קדש לאהרן אחיך
 ג לכבוד ולתפארת: ואתה
 תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר
 מלאתיו רוח חכמה ועשו את-
 בגדי אהרן לקדשו לכהנו-לי:
 ד ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
 ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ
 מצנפת ואבנט ועשו בגדי-
 קדש לאהרן אחיך ולבניו
 ה לכהנו-לי: והם יקחו את-
 הזהב ואת-התכלת ואת-
 הארגמן ואת-תולעת השני
 ואת-השש:
 *ו ועשו את-האפוד זהב תכלת

כ"א האפוד

מִחִבְרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב
 כח האפוד: וירכסו את החשן
 מטבעתו אל טבעת האפוד
 בפתיל תכלת להיות על חשב
 האפוד ולא יזח החשן מעל
 ט האפוד: ונשא אהרן את
 שמות בני ישראל בחשן
 המשפט על לבו בבאו אל
 הקדש לזכרון לפני יהוה
 ל תמיד: ונתת אל חשן המשפט
 את האורים ואת התמים והיו
 על לב אהרן בבאו לפני יהוה
 ונשא אהרן את משפט בני
 ישראל על לבו לפני יהוה
 תמיד: ^{שלוש}
 ועשית את מעיל ^{לא}
 לב האפוד כליל תכלת: והיה פי
 ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
 סביב מעשה ארג כפי תחרא
 ג יהיה לו לא יקרע: ועשית
 על שוליו רפני תכלת וארגמן
 ותולעת שני על שוליו סביב
 ופעמני זהב בתוכם סביב:
 ד פעמן זהב ורמון פעמן זהב
 ורמון על שולי המעיל סביב:
 ה והיה על אהרן לשרת ונשמע
 קולו בבאו אל הקדש לפני
 יהוה ובעצאתו ולא ימות:
 ו ועשית ציץ זהב טהור
 ופתחת עליו פתוחי חתם קדש

לז ליהוה: ושמת אתו על פתיל
 תכלת והיה על המצנפת אל
 לח מול פני המצנפת יהיה: והיה
 על מצח אהרן ונשא אהרן
 את עון הקדשים אשר
 יקדישו בני ישראל לכל
 מתנת קדשיהם והיה על
 מצחו תמיד לרצון להם לפני
 לט יהוה: ושבעת הכתנת שש
 ועשית מצנפת שש ואבנט
 מ תעשה מעשה רקם: ולבני
 אהרן תעשה כתנת ועשית
 להם אבנטים ומגבעות תעשה
 להם לכבוד ולתפארת:
 מא והלבשת אתם את אהרן
 אחיה ואת בניו אתו ומשחת
 אתם ומלאת את ידם קדשת
 מב אתם וכהנו לי: ועשה להם
 מכנסים בד לכסות בשר ערוה
 מג ממתנים ועד ירכים יהיו: והיו
 על אהרן ועל בניו בבאם |
 אל אהל מועד או בגשתם
 אל המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו חקת
 עולם לו ולזרעו אחריו:
 כטא ^{רביעי} וזה הדבר אשר תעשה ס
 להם לקדש אתם לכהן לי
 לקח פר אחד בן בקר ואילם
 ב שנים תמימים: ולחם מצות
 וחלת מצת פלולת בשמן

ו ריקיקי מצות משחים בשמן
 ג סלת חטים תעשה אתם: ונתת
 אותם על סל אחד והקרבת
 אתם בסל ואת הפר ואת שני
 ד האילם: ואת אהרן ואת בניו
 תקריב אל פתח אהל מועד
 ה ורחצת אתם במים: ולקחת
 את הבגדים והלבשת את
 אהרן את הכתנת ואת מעיל
 האפוד ואת האפוד ואת החשן
 ואפרת לו בחשב האפוד:
 ו ושמת המצנפת על ראשו
 ונתת את נזר הקדש על
 ז המצנפת: ולקחת את שמן
 המשחה ויצקת על ראשו
 ח ומשחת אתו: ואת בניו
 תקריב והלבשתם כתנת:
 ט וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו
 וחבשת להם מגבעת והיתה
 להם פהנה לחקת עולם
 ומלאת יד אהרן ויד בניו:
 י והקרבת את הפר לפני אהל
 מועד וסמך אהרן ובניו את
 יא ידיהם על ראש הפר: ושחטת
 את הפר לפני יהוה פתח
 יב אהל מועד: ולקחת מדם הפר
 ונתתה על קרנת המזבח
 באצבעך ואת כל הדם תשפך
 יג אל יסוד המזבח: ולקחת את
 כל החלב המכסה את הקרב

אל-אהל מועד לשרת בקדש:
 לא ואת איל המלאים תקח
 ובשלת את-בשרו במקם
 לב קדש: ואכל אהרן ובניו את-
 בשר האיל ואת-הלחם אשר
 לב בסל פתח אהל מועד: ואכלו
 אתם אשר כפר בהם למלא
 את-ידם לקדש אתם וזר לא-
 לד יאכל כי-קדש הם: ואם-יותר
 מבשר המלאים ומן-הלחם
 עז-הבקר ושרפת את-הנותר
 באש לא יאכל כי-קדש הוא:
 לה ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל
 אשר-צויתי אתכם שבעת
 ימים תמלא ידם: ופר חטאת
 תעשה ליום על-הכפרים
 וחטאת על-המזבח בכפרך
 עליו ומשחת אתו לקדשו:
 לו שבעת ימים תכפר על-המזבח
 וקדשת אתו והיה המזבח
 קדש קדשים כל-הנגע במזבח
 יקדש:
 לז וזה אשר תעשה על-
 המזבח כבשים בני-שנה שנים
 לט ליום תמיד: את-הכבש האחד
 תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערפים:
 מ ועשרון סלת בלול בשמן כתית
 רבע ההין ונסך רביעת ההין
 מא יין לכבש האחד: ואת הכבש

החלב והאליה ואת-החלב |
 המכסה את-הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת | שתי הכלית ואת-
 החלב אשר עליהן ואת שוק
 הימין כי איל מלאים הוא:
 כג וכפר לחם אחת וחלת לחם
 שמן אחת ורקיק אחד מסל
 המצות אשר לפני יהוה:
 כד ושמת הכל על פני אהרן ועל
 כפי בניו והנפת אתם תנופה
 לפני יהוה: ולקחת אתם מידם
 כה והקטרת המזבחה על-העלה
 לריח ניחוח לפני יהוה אשה
 טו הוא ליהוה: ולקחת את-החזה
 מאיל המלאים אשר לאהרן
 והנפת אתו תנופה לפני
 כז יהוה והיה לה למנה: וקדשת
 את | חזה התנופה ואת שוק
 התרומה אשר הונף ואשר
 הורם מאיל המלאים מאשר
 כח לאהרן ומאשר לבניו: והיה
 לאהרן ולבניו לחק-עולם
 מאת בני ישראל כי תרומה
 הוא ותרומה יהיה מאת בני-
 ישראל מזבחי שלמיהם
 כט תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש
 אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו
 למשחה בהם ולמלא-בם
 ל את-ידם: שבעת ימים ילבשם
 הכהן תחתיו מבניו אשר יבא

ואת היתרת על-הכבד ואת
 שתי הכלית ואת-החלב אשר
 עליהן והקטרת המזבחה:
 יד ואת-בשר הפר ואת-ערו
 ואת-פרשו תשרף באש מחוץ
 טו למחנה חטאת הוא: ואת-
 האיל האחד תקח וסמכו
 אהרן ובניו את-ידיהם על-
 טז ראש האיל: ושחת את-
 האיל ולקחת את-דמו וזרקת
 יז על-המזבח סביב: ואת-האיל
 תנתח לנתחיו ורצצת קרבן
 וכרעיו ונתת על-נתחיו ועל-
 יח ראשו: והקטרת את-כל-
 האיל המזבחה עלה הוא
 ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה
 חמישי
 יט הוא: ולקחת את האיל השני
 וסמך אהרן ובניו את-ידיהם
 כ על-ראש האיל: ושחת את-
 האיל ולקחת מדמו ונתתה
 על-תנוף און אהרן ועל-תנוף
 און בניו הימנית ועל-בהן ידם
 הימנית ועל-בהן רגלם הימנית
 וזרקת את-הדם על-המזבח
 כא סביב: ולקחת מן-הדם אשר
 על-המזבח ומשמן המשחה
 והיית על-אהרן ועל-בגדיו
 ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו
 וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי
 כב בניו אתו: ולקחת מן-האיל

השני תעשה בין הערבים
 כמנחת הבקר וכנספה תעשה -
 לה לריח ניחח אשה ליהוה:
 עלת תמיד לודתיכם פתח
 אהל-מועד לפני יהוה אשר
 אועד לכם שמה לדבר אליך
 שם: וזעודתי שמה לבני
 ישראל ונקדש בכבדני:
 וקדשתי את-אהל מועד ואת-
 המזבח ואת-אהרן ואת-בניו
 אקדש לכהן לי: ושכנתי
 בתוך בני ישראל והייתי להם
 לאלהים: וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם
 מארץ מצרים לשכני בתוכם
 אני יהוה אלהיהם:

נ

שביעי
 לא ועשית מזבח מקטור קטרת ס
 עצי שטים תעשה אתו: אמה
 ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה
 ואמתיים קמתו ממנו קרנתיו:
 וצפית אתו זהב טהור את-
 גגו ואת-קיריתיו סביב ואת-
 קרנתיו ועשית לו זר זהב
 סביב: ושתי טבעת זהב
 תעשה-לו | מתחת לזרו על
 שתי צלעותיו תעשה על-שני
 צדיו והיה לבתים לבדים
 לשאת אתו בהמה: ועשית
 את-הבדים עצי שטים וצפית
 י אתם זהב: ונתתה אתו לפני

הפרכת אשר על-ארץ העדות
 לפני הכפרת אשר על-העדות
 אשר אועד לה שמה: והקטיר
 עליו אהרן קטרת סמים בבקר
 בבקר פהיטיבו את-הנרת
 וקטירנה: ובהעלת אהרן את-
 הנרת בין הערבים וקטירנה
 קטרת תמיד לפני יהוה
 לודתיכם: לא-תעלו עליו
 קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך
 לא תסכו עליו: וכפר אהרן
 על-קרנתיו אחת בשנה מדם
 חטאת הכפרים אחת בשנה
 יכפר עליו לודתיכם קדש-
 קדשים הוא ליהוה: